

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 202**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Hälsning (Åskade)

Du är allt värde, När skall jag vara, men när jag inte får vara
 det på min fasad så vet jag inte om att jag är det. Jag tyckte
 det var bra dåliga tecken då jag i höstas kunde skriva en hel
 novell i ditt hem. Dålig var den, men den blef dock skriven. Och
 jag kan mycket väl komma igenom en hel bok och vetu hvad jag
 läser, när jag sitter i rummet min novell. Hitta på gatan i Gö-
 teborg har jag ännu inte lärt, men det är nästan det enda som
 återstår af själaförvar, såtrud af alltappalukande Rärlek. Jag
 räddade dig naturligtvis för att jag behöfde litet "fönstär", det
 är en nödvändig vara, som jag ej har all för mycket af själv. När
 Lindqvist kom och sade att du skulle opereras och rummet bör-
 gade dröja medt för mig så trodde jag ^{dock} på Rärleken ännu
 då när Moar, fast han hade krupit litet djupare in.

Min Rär när jag är så gammal och jag är en af de Räraste min
 ni skan jag haft något möta och ända länge har jag så vackert efter
 att på Myra dig. Det är inte mycket med oss människor. Glor
 för den aldrig en sådan dödsångest. Men när i alla fall
 inte alls för förtäring, ni ha verkligt varit så djupt, djupt
 resjuntarna i förtäring

Jag undrar allt ibland om du skall Myra mig någon gång
 mer i lifet så, som du gjorde då jag var din sjelstötter och
 inte fick lösa om att jag tyckte om det. Om jag skulle lofa
 att vara rikligt snäll ändå, så skulle du gör om det. Eget är
 det, att man skall på allting, men aldrig på rätt plats. En
 så stor Rärlek, som du gaf mig då, den har jag väl länge
 efter, alltså jag säg dig, och så kan den mist uppe i så
 stor bedräffelse, att det inte var tid att tänka på den. Det var
 nästan det värste med dig den där tiden, att du var så ob-
 skriftligt rörande och söt. Och det gick inte om att bli verk, så
 skulle jag ha skrämt dig, från vettet. Det var bara att se monst-
 er. Jag har mina minnanden på Savelin, att hon var borta i ngt
 hörs och förkade sig i ögonen, så när han j kunde nitte ställa. Klar
 du varit hos Lindqvist? Han ville verkligen rädda dig och han

